

CAPITOLUL

2

Probabil vă întrebați: de ce e Nate așa de pornit împotriva Ginei? E chiar așa de rea?

Hmm, răspunsul e da. Cu D mare.

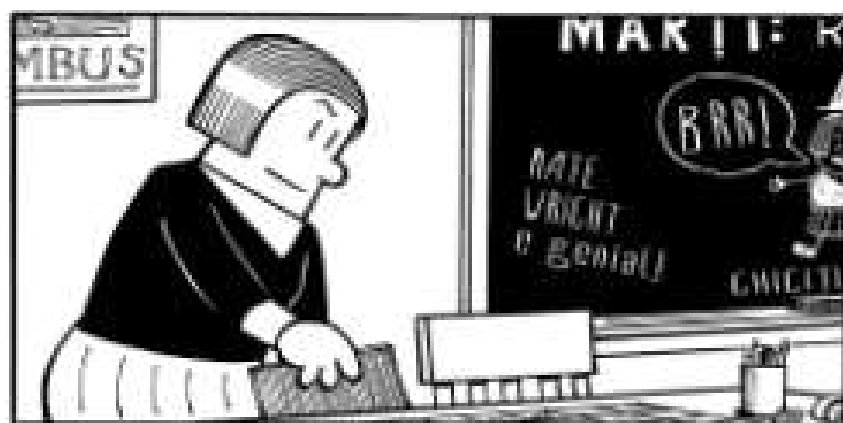
Mi-e greu să spun ce mă enervează cel mai tare la Gina. Sunt atât de multe lucruri! Dar uite un motiv important: se dă **MARE** tot timpul.

Francis spune că poate Gina se poartă ca și cum ar fi cea mai tare pentru că, în sinea ei, nu se place prea mult. S-ar putea să aibă dreptate. Dacă aș fi Gina, nici eu nu m-aș plăcea prea mult. Dar în dimineața asta Gina ocupă prea mult loc în mintea mea. Trebuie să încep să mă gândesc la altceva.

De exemplu, la faptul că ora a început doar de cinci secunde și doamna Godfrey a și început să țipe.

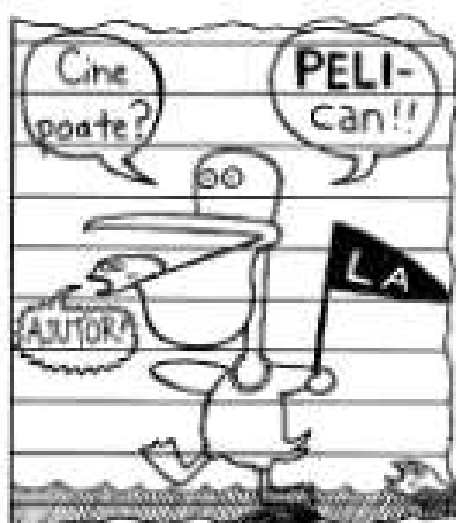

Și acum scoate dosarul albastru. O, nu!

Doamna Godfrey aranjează totul pe culori. Dosarul galben e cel cu foile de prezență. Cel verde e cu temele pentru acasă. Cel roșu cu temele din clasă. Și cel albastru?

„Proiecte speciale.“
Și nu spun „speciale“ în sensul bun. În gimnaziu, „special“ este un cuvânt urât.

Ultima oară când am făcut un proiect special, doamna Godfrey mi-a dat doar 7 pe referatul meu despre Louisiana, pentru că am scris prea multe lucruri despre pelicani.

Seriooos!? Pelicanul este pasărea oficială a statului Louisiana! Erau informații vitale!

Și înainte de asta, am primit o notă proastă pentru replica Colosseumului pentru că am folosit piese

de Lego. La ce se aștepta? Să merg la cea mai apropiată carieră și să fac rost de marmură?

— Vă voi prezenta un nou proiect special, anunță doamna Godfrey. Zâmbește, ceea ce nu-i niciodată un semn bun.

În plus, de fiecare dată când își arată dinții, îmi aduce aminte de atacul rechinilor din documentarele de pe Animal Planet.

Câh! Un referat. Asta-i o treabă importantă. Poate să-ți ia și câteva săptămâni. Și, de obicei, contează foarte mult la media finală.

— Și..., continuă ea...

DA!! În sfârșit o veste bună!

Mă uit spre Teddy și Francis. Și ei se gândesc la același lucru. Sărim din bănci și ne repezim spre catedră.

Arată de parcă ar fi mirosit un sconcs.

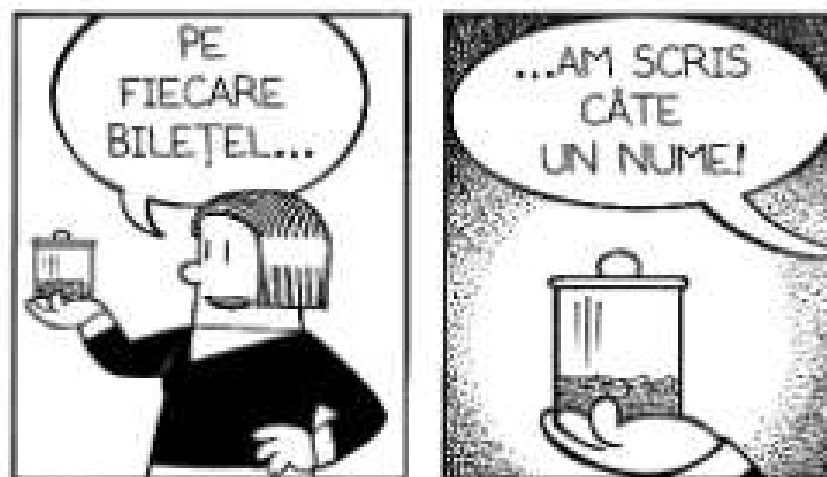
— NU prea cred, spune ea.

— În primul rând, veți lucra în **PERECHI**, nu în grupuri de trei, spune ea, ca și cum noi ar fi trebuit să știm deja asta. Și, în al doilea rând... perechile vor fi stabilite **LA ÎNTÂMPLARE**.

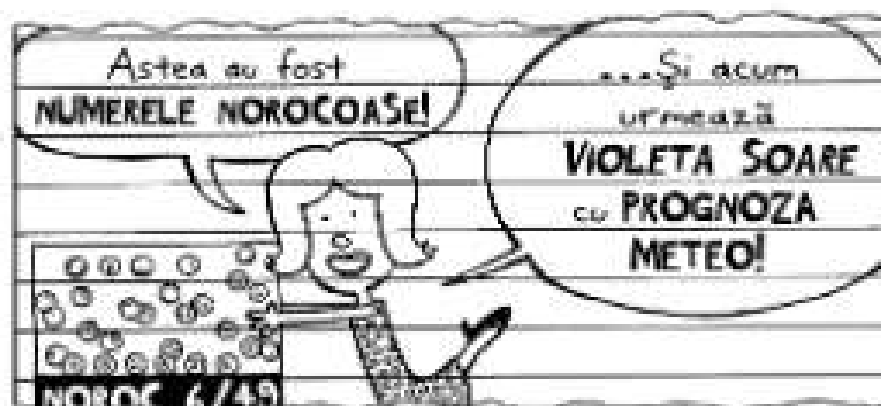

Scoate un borcan de fursecuri din ultimul sertar. Nu c-ar mai fi vreun fursec înăuntru, firește. Probabil le-a mâncat pe toate. Cu siguranță nouă nu ne-a oferit niciunul.

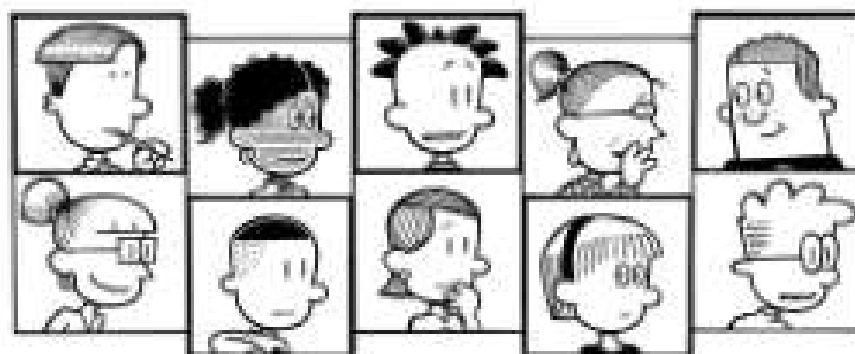

— Voi extrage câte două bilețele o dată, explică doamna Godfrey. Cele două nume de pe bilețele vor fi parteneri de proiect.

Uau! O să fie ca la televizor, când o tipă super drăguță extrage mingi de ping-pong dintr-un acvariu uriaș. Numai că doamna Godfrey n-a adus mingi de ping-pong. Și nici nu-i drăguță.

Toată clasa începe să șușotească. Știm care-i miza.

Poți nimeri un coleg grozav sau poți să te alegi cu un fraier.

Este evident cine ar fi cei mai buni parteneri: Francis sau Teddy. Ar fi grozav și să fac pereche cu Jenny. Și, firește, oricine nimerește cu mine va fi super norocos.

Dar în fiecare clasă sunt tot timpul și câțiva puști de genul ăsta:

DEZASTRUOS!

ȘI MAI RĂU

↓

③ **TABITHA BURKE**
 Nu spune niciodată nimic, ceea ce e puțin ciudat. În plus, clipește cam o dată pe zi, chestie care mă cam sperie.

↓

② **MARK CHESWICK**
 Nu-i chiar cel mai istet din clasă. În plus, miroase a șosete.

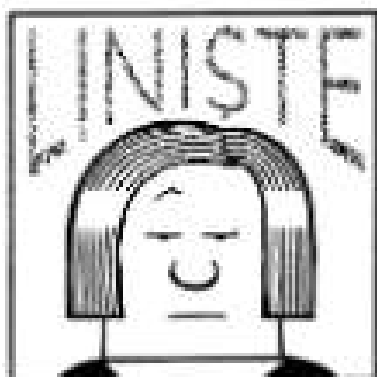

↓

★ **GINA HEMPHILL - TOMS**
 Gândiți-vă la cea mai enervantă persoană pe care ați întâlnit-o. Apoi înmulțiți ~~eu o mie,~~ ~~eu un milion,~~ cu un miliard.

Suspansul ne omoară pe toți. De ce se trage de timp? Doamna Godfrey stă la catedră și se holbează la noi.

Aha. Înțeleg. Aplică strategia aia pe care o folosesc mai toți profii, când tac din gură și așteaptă să ne prindem singuri că e cazul să facem liniște.

În sfârșit, bagă mâna în borcan și scoate primul bilețel.

— Kendra..., citește ea cu voce tare, și Matthew.

Arunc o privire spre Kendra și Matthew. Nu sunt tocmai încântați, dar sunt sigur că amândoi își dau seama de un lucru:

Doamna Godfrey continuă...

— Brian și Kelly... Molly și Allison... Jenny și Artur... Kim și Nick... Cindy și Steven...

Ia stai! Înapoi! Am auzit bine?

Grozav! Se purtau și până acum ca niște siamezi.
Acum vor petrece și mai **MULT** timp împreună.
Este inacceptabil!

Ah, nu se poate! Mai întâi Jenny și Artur și
acum Teddy și Francis? Uită-te la ei! Se bucură

de parcă au câștigat o excursie la Disneyland.

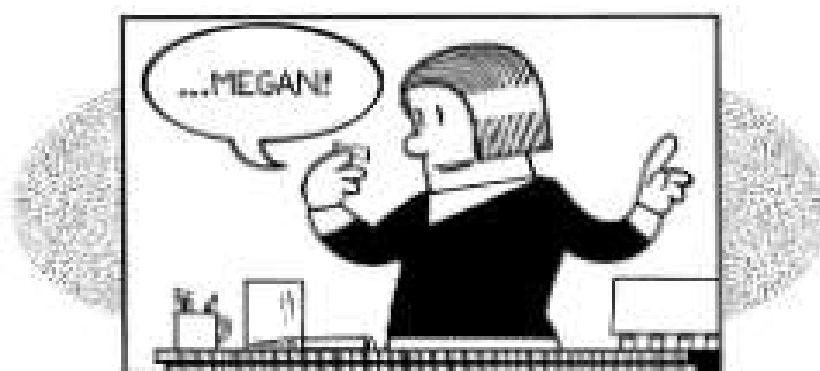
Și EU? Mă uit prin clasă și fac rapid niște calcule.
Au mai rămas doar câteva bilețele în borcanul
doamnei Godfrey.

Mi s-au tăiat picioarele. Bilețelul cu numele Ginei
n-a fost încă extras din borcan.

O, vă rog, nu! VĂ ROOOG, nu vreau să fac echipă cu Gina! Oricine altcineva.

Doamna Godfrey scoate un alt bilețel din borcan.

Ce UȘURARE!! Îmi convine să fiu partenerul lui Megan. Chiar MĂ BUCUR. Megan e destul de OK. E drăguță, e deșteaptă...

Absentă. Megan? A văzut-o cineva pe Megan?

— Ah, stați puțin! spune doamna Godfrey. Tocmai mi-am amintit că Megan se operează de amigdalită săptămâna asta. O să lipsească o perioadă.

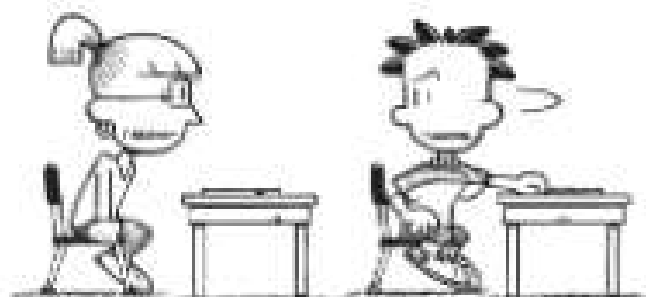

— D-dar nu mă deranjează să aștept până când se întoarce Megan, mă bâlbâi eu. O să...

— Taci din gură, Nate! se răstește doamna Godfrey.

Până să apuc să mai zic vreun cuvânt, scoate un alt bilețel din borcan.

— O să lucrezi cu...

— Voi doi aveți vreo PROBLEMĂ? întrebă doamna Godfrey pe un ton care ne dă de înțeles că ar fi bine să nu avem.

Tipic pentru Gina. Spune exact ce așteaptă profii să audă de la ea. Eu însă nu pot să pretind că totul e în regulă, când nu este. Ochiul doamnei Godfrey sunt ațintiți asupra mea și par că-mi fac o gaură în creier. Dar a întrebat dacă avem vreo problemă și am de gând să-i răspund.

— Serios? întreabă ea, surprinsă. Nu pot să-mi dau seama DE CE!

Câțiva colegi râd pe înfundate. Doamna Godfrey se întoarce și începe să scrie pe tablă. Așa îmi dă ea de înțeles că subiectul e încheiat. N-am ce face. Sunt oficial partenerul Ginei.

